

Diagnoza psychologiczna dziecka - studium przypadków - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Diagnoza psychologiczna dziecka - studium przypadków
Kod przedmiotu	14.4-WP-PSChM-DPDz(sp)
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Psychologia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	5
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	45	3	27	1,8	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest zapoznanie ze specyfiką problematyki psychologicznej diagnozy klinicznej dziecka. W tym ze sposobami ujmowania procesu diagnozowania w psychologii i rodzajami diagnoz. Podstawowymi założeniami studium przypadku.

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza z psychologii rozwojowej i psychometrii.

Zakres tematyczny

Definicja diagnozy i diagnozowania.Cele diagnozy psychologicznej dziecka. Podstawowe pytania w diagnozowaniu dziecka.. Funkcje diagnozy psychologicznej dziecka i jej omówienie. Typy diagnoz i kryteria je różnicujące. Diagnoza psychologiczna dziecka – podstawowe pojęcia: zdrowie psychiczne, zaburzenia, symptom, syndrom, ekstrenalizacja i internalizacja problemów, pozytywna adaptacja, dysharmonia, niedojrzałość, problemy przystosowawcze, rozwój atypowy. Trudności w diagnozie klinicznej dzieci. Rozwojowy i całościowy charakter diagnozowania dzieci i młodzieży. Podstawy dobrego diagnozowania. Zaangażowanie i jego rola procesie diagnozowania: elementy zaangażowania, co sprzyja co przeszkadza, fazy budowania zaangażowania. Przebieg procesu diagnostycznego i jego etapy. Obszary diagnozy. Techniki diagnozowania dzieci i młodzieży. Rysunek i zabawa w diagnozie dziecka. Diagnozowanie kontekstów rozwoju dziecka . Etapy diagnozy; etap prediagnostyczny – rola i specyfika kontaktu z dzieckiem, dystans psychologiczny; faza badania i wstępnych decyzji; różne podejścia do diagnozy zaburzeń dzieci, dane diagnostyczne, źródła informacji o dziecku. Definiowanie problemu. Podstawowe procedury wykorzystywane w diagnozowaniu; zachowania testowe i pozatestowe. Ilościowy i jakościowy opis zachowań. Charakterystyka wskaźników diagnostycznych – sposoby interpretacji. Prognozowanie diagnostyczne. Selekcja – strategie decyzyjne. Podstawowe umiejętności diagnozowania: wywiad i rozmowa psychologiczna, obserwacja, badanie procesów poznawczych, techniki kwestionariuszowe, techniki projekcyjne. Faza wyjaśniania – poszukiwanie związków zachowań testowych i pozatestowych (dane symptomatologiczne i etiologiczne a problem trafności); faza interwencji, interwencja i jej formy. Wybrane techniki badania diagnostycznego dzieci.

Metody kształcenia

Wykład konwencyonalny, wykład problemowy, studium przypadku, pokaz, praca w grupach, praca z tekstem, praca w terenie.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Zna wybrane kategorie diagnostyczne klasyfikacji zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży - wie jakie objawy przynależą do wybranych kategorii diagnostycznych - potrafi zdiagnozować nieprawidłowe funkcjonowanie dzieci i młodzieży - zna podstawy teoretyczne, zastosowania i ograniczenia konkretnych metod diagnostycznych	K_W05 K_W07 K_W09	Sprawdzian pisemny, praca zaliczeniowa, aktywność na zajęciach, prezentacja	- Wykład - Ćwiczenia
- Posiada rozwinięte umiejętności badawcze, ma pogłębioną orientację w metodologii badań psychologicznych w obszarze diagnozy dziecka. - Potrafi zaplanować badanie - konstruuje warsztat diagnostyczny. Sprawnie integruje informacje pozyskane podczas badania i trafnie je interpretuje.	K_U10	Sprawdzian pisemny, praca zaliczeniowa, aktywność na zajęciach, prezentacja	- Wykład - Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Planuje pracę profilaktyczną i terapeutyczną odpowiadającą problemom ucznia z zaburzeniami emocjonalnymi i behawioralnymi - Potrafi udzielić właściwej porady w zakresie pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom oraz ich rodzicom i nauczycielom uczącym dziecko.	K_K06	Sprawdzian pisemny, praca zaliczeniowa, aktywność na zajęciach, prezentacja	- Wykład - Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Zaliczenie wykładów odbywa się na podstawie sprawdzianu pisemnego lub pracy pisemnej. Sprawdzian składa się z kilku pytań ocenianych według następujących kryteriów: bardzo dobry – odpowiedź wyczerpująca, zgodna z programem, swobodne operowanie faktami i dostrzeganie związków między nimi, wykazując jednocześnie własne przemyślenia i oceny dobry – odpowiedź zasadniczo poprawna, zawiera większość wymaganych treści, poprawna pod względem terminologii, brak błędów merytorycznych, nie wyczerpuje zagadnienia w sposób bardzo dobry, dostateczny – student zna najważniejsze fakty, umie je zinterpretować, występują nieliczne błędy merytoryczne niedostateczny-brak odpowiedzi na większość pytań, braki w wiadomościach koniecznych, błędy merytoryczne

Zaliczenie ćwiczeń odbywa się na podstawie aktywności studenta, przygotowania prezentacji (indywidualnie lub grupowo) dotyczącej wybranego tematu, okresowego sprawdzania wiedzy i/lub przygotowania studium przypadku.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen z ćwiczeń i wykładów. Warunkiem uzyskania zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z wykładów i ćwiczeń.

Literatura podstawowa

- Stemplewska – Żakowicz K., Diagnostyka psychologiczna. Diagnostowanie jako kompetencja profesjonalna; Gdańsk 2009.
- Paluchowski W.J., Diagnostyka psychologiczna. Proces-narzędzia-standardy; Warszawa 2007.
- Morrison J. Diagnostyka psychiatryczna. Kraków 2012
- Marceli D. Psychopatologia wieku dziecięcego, Warszawa 2013
- Cepeda C. Badanie psychiatryczne dzieci i młodzieży, Warszawa 2013,

Literatura uzupełniająca

- Anastasi A., Urbina S., Testy psychologiczne; Warszawa 1999.
- Jarosz E., Wysocka E., Diagnostyka psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania; Warszawa 2006.
- Suchańska A., Rozmowa i obserwacja w diagnostyce psychologicznej; Warszawa 2007.
- Szustrowa T., Swobodne techniki diagnostyczne. Wywiad i obserwacja, Warszawa 1991.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 18-02-2019 17:16)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ